

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO¹ 1

Dnes slavíme slavnost Seslání Ducha svatého, vedle slavnosti Narození a Zmrtvýchvstání Páně nejvýznamnější křesťanský svátek. Na rozdíl od Vánoc a Velikonoc, jimž předchází rozsáhlá příprava i v nekřesťanských domácnostech, jsou svatodušní svátky a jejich symbolika a atmosféra kolem nich u nás tak trochu Popelkou. V tomto jsou oproti Čechám, Moravě a Slezsku tak trochu ve výhodě německy mluvící země. Nemám však na mysli pouze to, že např. v sousedním Rakousku je zítra na Svatodušní pondělí, den pracovního klidu, ale něco trochu jiného. V němčině se Svatodušní svátky nazývají Pfingsten a známá květina, která kvete kolem těchto svátků, konec května – začátek června, pivoňka lékařská (*Paeonia officinalis* L.) se v němčině nazývá die Pfingstrose = svatodušní růže. (Čaj ze sušených květů se užívá proti kašli, dně a močovým kamenům.)

Co působí Duch svatý a proč je tak důležitý v životě církve a v životě jednotlivce?

Duch svatý je tajemnou vnitřní oživující silou, která působí v církvi i v těch, kteří ho přijali, a uchvacuje okolostojící. Když tenkrát na apoštoly sestoupil Duch svatý, byli naplněni jeho silou a mocí. Vyšli ven z ústraní a začali působit, hlásat evangelium. Jejich působení proniklo srdce okolostojících Božím poselstvím.

Ne lidé, ale Duch svatý udržuje, oživuje a posvěcuje církev. Bez Ducha svatého by už církev dávno zanikla podobně jako mnohé režimy, hnutí a politická uskupení. To, že církev přes všechny chyby její lidské složky trvá dodnes, je dílem Ducha svatého.

Duch svatý působí také ve svátostech, jejichž pravidelné přijímání nám pomáhá na cestě k věčné spáse. Žít křesťansky znamená neustálé otevírání se Duchu svatému.

Mohou se tu a tam vyskytnout lidé, kteří se proti Duchu svatému opevní a uzavřou ve svých zaužívaných principech zbožnosti, ale podobně jako zub času promění

každou neudržovanou stavbu ve zřícenině, změni časem Duch svatý každou duchovní zkosnatělost ve zkamenělinu, která se hodí jen jako podsyp do základů budoucí stavby.

Duch svatý působí i dnes, neodešel na odpočinek ihned po smrti posledního apoštola. Jde jen o to, být stále otevřený jeho působení, abychom se nestali pouhými křesťanskými zkamenělinami.

Často se zmiňuje důležitost jednoty mezi křesťany. Apoštol Pavel poukazuje v dnešním 2hém čtení (1 Kor 12,3b-7,12-13), jak to má vypadat mezi křesťany, když se mezi nimi projevují dary Ducha svatého. Nemusí to být pouhá uniformita, vynucená jednotnost vojenského typu, ale nezbytná jednota v různosti. Každý křesťan dostává pro sebe od Ducha svatého určitý specifický dar, který má v církvi uplatnit. O prvních křesťanských Letnicích¹ se zrodila církev jako jednotné společenství různých osobností. Tuto jednotu v církvi vytváří Duch svatý nikoli uniformitou, ale láskou. Neboť, kde je přítomna láska, úcta a dobrá vůle, tam různost obohacuje. Duch svatý dává věřícím různé dary, aby všichni byli užiteční. Povzbuzuje nás ke svatosti a všechny křesťany přitahuje k jednotě. Díky Duchu svatému lépe rozumíme duchovním věcem a lépe rozeznáváme Boží vůli.

Proto při příležitosti dnešního svátku prosme: „Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!“

1 – 50. den po Velikonocích, jimiž židé slavili vysvobození z egyptského otroctví, slavivali také svátky letní, neboli Letnice. Letnice byly připomínkou, že 50. den po vyjití Izraelitů z Egypta s nimi Hospodin uzavřel smlouvu na hoře Sinaj a dal jim Desatero. O Letnicích 50. den po svém zmrtvýchvstání a 10. den po svém nanebevstoupení dovršuje Spasitel své velikonoční vítězství sesláním Ducha svatého.